

PRZECZNIK (1) *sb m*

Teksty nie oznaczają é.

sg I przeczniki(e)m. ◇ [pl N przecznicy. ◇ G przecznik(o)w.]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Przeciwnik, ktoś, kto się sprzeciwia; adversarius PolAnt: [Przykazania Boże Przeczniczy łamią. BudUrząd 70v marg, 71 marg.]

przecznik czyj: Bo gdy odchodzisz z przecznikiem swoim do wżędu/ w drodze przyłoż prace (iákoby) zbyć od niego BudNT Luc 12/58; [Przećiw temu Dowodowi [...] dwiema drogami Przeczniczy náfzi [...] postępowáli BudUrząd 79v.]

Synonimy: przeciwnik, sprzeciwnik.

DDJ